

เทศน์เช้า วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะเนาะ วันนี้วันปีใหม่ วันปีใหม่ทุกคนอยากได้พร อยากได้ความประสบความสำเร็จในชีวิต เวลาได้ประสบความสำเร็จในชีวิต เด็กๆ มันก็อยากได้ของขวัญที่ดีๆ ถ้าของขวัญที่ดี พอเกิดแล้วนะ ถ้ามันใช้สอยได้ก็ใช้สอย อะไรที่เป็นของขวัญก็เก็บไว้ในตู้เอาไว้ใช้ร่วมกัน แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้พรปีใหม่มาตั้งแต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ นะ ๒,๐๐๐ กว่าปีมาแล้วนะ ให้มีสติให้มีปัญญา

ถ้ามีสติ สติของเรา ถ้าคนเราจะล้มลุกคลุกคลานขนาดไหน ถ้ามีสติแล้วสรรพสิ่งในโลกนี้ มันพิจารณาได้ คนเราถ้ามีเหตุการณ์อุกฤษฏ์ขนาดไหน ถ้ามีสติ ทุกอย่างมันยับยั้งในหัวใจนะ

ถ้าคนขาดสติ เวลาทำอะไรสิ่งใดกระทบกระทั่งขึ้นมา ขาดสติแล้วเสียไปทุกข์ยากขนาดไหน แล้วมันลุ่มหลงไปโหลไปเพราะขาดสติ ถ้ามีสติแล้วสิ่งไหนจะเกิดขึ้นมันต้องเกิดอยู่แล้วละ มันก็เป็นอย่างนี้ แต่เรามีสติของเรา มีปัญญาของเรา แล้วสติใช้ไม่มีวันจบวันสิ้น แล้วสติยังใช้แล้วยังแฉะวาว สติยังใช้แล้วยังมีความชำนาญ ยิ่งใช้ยิ่งดีขึ้น

ของขวัญเก็บไว้ในตู้ ได้แล้วก็เก็บเอาไว้ให้มันเสียหายไป สติปัญญาของเรายังใช้ยิ่งสอยยิ่งดีขึ้นนะ แล้วถ้ามีสติ มีสติแล้วเวลาฝึกหัดเข้าไปแล้ว ฝึกหัดจนมีสมาธิขึ้นมา ฝึกหัดใช้ปัญญาขึ้นมา ปัญหามันแยกมันแยะขึ้นไปเป็นชั้นเป็นตอนเข้าไปนะ มันจะเป็นมหาสติ คนจะเห็นมหาสติได้มันต้องเป็นอนาคามีมรรค เพราะอะไร เพราะมันต้องผ่านเข้าไปมันถึงจะมหาสติ มหาปัญญา มันถึงจะจับอสุภะได้

สิ่งที่พิจารณากันอยู่นี้มันเป็นการพิจารณาภายใน การพิจารณาภายในกายานุปัสสนาสติปัฏฐาน การพิจารณาภายใน พอมันพิจารณาเข้าซึ้งเข้าไป จากสติมันจะเป็นมหาสติ ถ้าเป็นมหาสติขึ้นไป สติที่มันใช้สอยมากๆ ยิ่งใช้ยิ่งสอย ยิ่งใช้ยิ่งดี ยิ่งใช้ยิ่งประเสริฐ ยิ่งใช้ยิ่งแฉะวาว ยิ่งใช้ยิ่งเป็นชีวิตประจำวัน ยิ่งใช้ยิ่งสุขยอด ยอดเยี่ยม

แต่ของอื่นใช้แล้วมันหมด เห็นใหม่ มันหมดไปๆ นะ หมดไปเพราะอะไร หมดไปเพราะเราต้องใช้สอยใช้ใหม่ มันเป็นปัจจัยเครื่องอาศัย ปัจจัยเครื่องอาศัย แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดยอดๆ สุดยอดเพราะอะไร เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาหรือคัน รือคัน ขึ้นมาในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ ถ้าศาสนธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนไว้แล้ว ปีใหม่ๆ เราอยากได้พรปีใหม่ล่ะ เราก็ฝึกหัดของเราให้มีสติปัญญาขึ้นมา

เวลาเข้าพรรษาเขาบอกเขาคเหล้า งดบุหรี่กันนะ นั่นเขาคงของเขาเพราะอะไร เพราะเขามีศรัทธาความเชื่อของเขา เขาอยากได้นุญศุลของเขา เขายังคงได้ แต่นี่เราไม่ได้งด เราเพียงแค่เราฝึกหัดเราสร้างขึ้นมาให้มันมีความชำนาญของเราขึ้นมาไง ถ้ามีความชำนาญของเราขึ้นมา แล้วชีวิตมันก็ต้องดีขึ้นแน่นอน ชีวิตที่มันไม่ดีขึ้นๆ ก็เพราะเราพลั้งเผลอ เราปล่อยเนื้อปล่อยตัว เราปล่อยไปตามแต่อารมณ์ของเรา เราปล่อยไปหมดเลย

นี่ไง เวลาปีใหม่แล้วขอให้มั่งขอให้มั่ง ขอให้ร่ำขอให้รวย...ให้รวยขึ้นมาเดี๋ยวใจมันปลิ้นบ้านนะ เอาเงินเอาทองขึ้นมาแล้วเอากลับเข้ามาในตัวเราด้วยใจ แต่ถ้าเรามีสติปัญญา เรามีเงินมีทองไม่ให้ใครรู้เลย เก็บเงียบ ซ่อนไว้ เห็นไหม คนมีสติปัญญามีอะไรขึ้นมามันก็ไม่อันตราย แต่คนที่ไม่มีสติปัญญาขึ้นมามีอะไรก็เป็นอันตรายไปหมด

ความที่มันจะเป็นความดีของเราละ มันเป็นสมบัติของเราละ ทำไมเอากลับมาใส่ตัวเราละ แต่ถ้าเรามีสติปัญญาขึ้นมา ทำไมเราต้องไปให้เขารู้ล่ะ ทำไมเราไม่รู้จักเก็บรักษาละ ของที่มันมีค่า เราก็เก็บรักษาของเราไว้ใช้ใหม่ ของที่จะใช้จะสอยเราก็ใช้สอยของเราใช้ใหม่ ของที่เราจะเจือจานใครเราก็เจือจานไปด้วยอำนาจาสนาบารมีของเรา เราจะเจือจานใครก็ได้เพราะเรามีสติปัญญาของเรา

การเจือจานของเรา เราเป็นผู้ให้ เราเป็นผู้เลือก ถ้าเป็นผู้เลือกเราต้องมีสติปัญญา มันต้องมีปัญญาทั้งนั้นนะมันถึงทำให้ชีวิตเรารบรื่น ชีวิตราบรื่นแล้วชีวิตมีความสุขความสงบใจ นี่พูดถึงว่าใช้ชีวิตแค่ชีวิตประจำวัน ใช้ชีวิตทางโลกนะ

เวลาครูบาอาจารย์ของเราท่านสอนนะ เวลาท่านสอนถึงปัญญาๆ ภาวนามยปัญญา มหาสติมหาปัญญา มหาปัญญาๆ ฟังสิคำว่า “มหาปัญญา” มันปัญญาเล็กน้อยแค่นั้น มันปัญญาที่เราใช้

กันอยู่นี้หรือ ถ้ามันเป็นมหาปัญญาขึ้นมา ที่นี้ปัญญามันว่องไวมาก เราเคยคิดใหม่ว่าความคิดเราเร็วใหม่ ความคิดเรามันรุนแรงใหม่ แล้วถ้ามันจะมีสติปัญญาเท่ากับความคิดเรานะ แล้วถ้าปัญญาที่เท่าทันความคิดเราละ แล้วมหาปัญญามันเท่าทัน มันแยกมันแยะ คูสิ มันเร็วขนาดไหน

ความคิด ทุกคนบอกความคิดนี้เร็วมากนะ ใจนี้เร็วมากๆ เลย แล้วถ้ามันมีสติปัญญามันเท่าทัน มันเท่าทัน มันจะเร็วขนาดไหน ปัญญาๆ ของเรา ถ้าเรามีสติ เรื่อยๆ ในปัจจุบันนี้ ความรู้สึกนึกคิดเราอย่างนี้ เรามีสติปัญญาเรื่อยๆ คำว่า “ขยับขยับก่อนนะ” ขยับขยับเพื่ออะไร เพื่อเริ่มต้นกันใหม่ไง ถ้าเราไม่ขยับขยับ ก็เลสมันพาคิด ก็เลสมันจรมานะ ความอยากของเรามันอยากโดยปัจจุบันทันด่วน อยากได้นะ พออยากได้อะไรดี ด้วยความโลภ ความโลภของเรามันทำให้เราเสียหายนะ แต่ใครๆ มันก็ต้องมีความอยากได้ เป็นเรื่องธรรมดา

หลวงพ่อท่านพูดประจำ มันเป็นสิ่งมีชีวิต คนมีชีวิตไม่ใช่คนตาย ถ้าคนมีชีวิตแล้วมันก็ต้องมีความอยากได้อะไรดีเป็นเรื่องธรรมดา แต่เรื่องธรรมดา เราก็มีสติไง เรามีสติมีปัญญาของเรา แยกแยะมันควรไม่ควร

ถ้ามันยังไม่ควร ไม่ถึงเวลาของเรา เราทำของเราไป ยังไม่ถึงเวลาของเรา ถ้ามันถึงเวลานะ พอถึงเวลามันมาเอง มันมาเองนะ ทำสิ่งใดก็ได้แต่มันประสบความสำเร็จทั้งนั้นนะ คือที่เขาเรียกว่าอำนาจวาสนา คนที่มีอำนาจวาสนาทำสิ่งใดก็ได้ประสบความสำเร็จเพราะเขามีอำนาจวาสนาของเขา

เราคนที่ไม่มีอำนาจวาสนาก็ทำเหมือนกัน ทำมากกว่าเขาด้วย ทำไมมันขาดตกบกพร่องล่ะ ความขาดตกบกพร่องเพราะความที่ไม่มีอำนาจวาสนา คำว่า “ไม่มีอำนาจวาสนา” คือว่าการกระทำของเรา การกระทำของเรานะ คูสิ ทำไมเขาคิดแบบนั้น ทำไมเราไม่คิดแบบเขา ถ้าเราไม่คิดแบบเขาเพราะเราคิดแบบเขาไม่ได้ เราคิดแบบเขาไม่ได้เพราะเราไม่ยอมคิด ไม่ยอมคิดเพราะอะไร เพราะเรากลัวเสียเปรียบ

แต่ไอ้คนที่เขาได้ๆ เขาคิดอย่างนั้น เขาเสียสละของเขาอย่างนั้น เขามีพรหมมีพวกของเขาอย่างนั้น เขามีคนจุนเจือเขาอย่างนั้น เพราะเขาได้ทำของเขาอย่างนั้น เพราะเขาคิดอย่างนั้น พอเขาคิดอย่างนั้น นี่ไง เขาทำของเขาอย่างนั้น เขาได้ของเขาอย่างนั้น เขาได้อย่างนั้นนะ ถ้าเขาทำดีของเขา ไซ้ใหม่ เขาเรียกคนมีบารมีๆ ใจ คนมีบารมีเขาทำสิ่งใดมีทุกคนยกย่องสรรเสริญ ทุกคนเห็นดีเห็นงาม

ไปกับเขา เพราะเขามีบารมีของเขา เพราะเขาทำของเขา เขามีอำนาจวาสนาเพราะเขาได้เสียสละของเขา เขาได้สร้างบารมีของเขา

ไอ้ของเราก็ทำเหมือนกันทั้งนั้นนะ ทำเหมือนกันเลย แต่เราไม่เคยเสียสละ ไม่เคยทำสิ่งใดเลย ไม่มีใครเห็นดีด้วยกับเราเลย เราไม่มีเลย มันก็ไม่มีเป็นเรื่องธรรมดา เรื่องธรรมดาๆ แต่ไอ้คนไม่ได้เสียใจ เกือบตาย มันไม่ธรรมดา ไอ้เรื่องธรรมดานะ แต่ไอ้คนที่เขาได้ของเขา เขาเรื่องธรรมดาเพราะเขาทำ เขาทำเพราะอะไร เพราะเขาลงทุนลงแรง เขารู้ว่าเขาทำอะไรของเขา

แต่ไอ้คนที่ไม่ได้ทำๆ แต่มันอยากได้ออย่างนั้นนะ แล้วมันก็เสียใจเป็นเรื่องธรรมดา แต่มันไม่ธรรมดา ไม่ธรรมดาเพราะอะไร เพราะขาดสติ เพราะไม่มีสติยังคิด ไม่มีสติยังคิดแล้วพิจารณาว่าทำไมมันเป็นแบบนี้ แล้วเราทำไมมันเป็นแบบนี้ มันเป็นเพราะอะไรๆ เด็กๆ นะ ประชาธิปไตย “อ้าว! สิทธิเท่ากัน สิทธิเสมอภาค ต้องเหมือนกัน ได้เท่ากัน”

เท่ากัน เวลาเขาได้ทำไมไม่เท่ากับเขาละ ทำไมเสียใจละ อ้าว! มันก็ต้องเท่ากันสิ นี่เวลาเรียกร้อง เรียกร้องนัก อยากได้อะไรก็อยากได้อีกเป็นนัก แต่เวลาพอมันไม่ได้ขึ้นมา “ประชาธิปไตย ต้องสิทธิเสรีภาพ”

ธรรมาธิปไตย มันเป็นธรรม ถ้าเป็นธรรมนะ นี่พูดถึงว่าถ้าให้พร ให้มีสติให้มีปัญญา ให้มีขวัญกำลังใจ ขวัญกำลังใจของเราสำคัญมาก เสียอะไรเสียได้ แต่อย่าเสียขวัญกำลังใจ ถ้าเสียกำลังใจนะ คูสิ คุณพระปฏิบัติเรา เวลาประพฤติปฏิบัติไป ปฏิบัติไปแล้วปีเล่า ปีแล้วปีเล่า แล้วเมื่อไหร่มันจะได้ เมื่อไหร่มันจะได้ นี่ขวัญกำลังใจมันจะเสีย แต่เวลาครูบาอาจารย์ของท่านกระตุ้นตลอดเวลา

อย่างเราปฏิบัติ เวลาเราออกประพฤติปฏิบัตินะ เราจะมีคติธรรมในใจของเราอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องหนึ่ง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านทุกข์ยากมาากแล้ว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านทุกข์ยากมาาก ท่านบุกเบิกมาาก เวลาพระโพธิสัตว์ท่านสร้างมา ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย ท่านลำบากมาาก ท่านสร้างของท่านมาาก เวลาท่านประพฤติปฏิบัติไปแล้วท่านถึงสำเร็จของท่านไป

แล้วเวลาท่านก็พูดของท่านไว้ ถ้าผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม สมควรแก่ธรรมนะ มีสติก็ต้องเป็นสติจริงๆ มีสมาธิก็ต้องเป็นสมาธิจริงๆ ถ้ามีปัญหาที่เป็นปัญหามาากๆ ถ้าผู้ใดปฏิบัติธรรม

สมควรแก่ธรรม สิ่งที่เกิดขึ้นมันเป็นสิ่งที่ชอบธรรมดีงาม สิ่งที่ไม่เบียดเบียนตนและเบียดเบียนผู้อื่น ถ้าผู้ใดปฏิบัติถูกต้อง ๗ วัน ๗ เดือน ๗ ปีต้องได้พระอนาคามี

อ้าว! เราก็อายุเยอะ นี่ศีลธรรมที่ฝังในใจ เวลามันท้อแท้ก็บอกว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ๗ วัน ๗ เดือน ๗ ปีต้องได้ ๗ ปี ขวนขวาย อุตุนพยายามทำให้มันถูกต้องดีงาม มันจะผิดพลาด มันจะออกนอกกลุ่มนอกทาง ออกนอกกลุ่มนอกทางด้วยความคิดนะ ไม่ใช่ออกนอกกลุ่มนอกทางโดยที่เรากระทำหุรอก

กิเลสมันร้ายนัก มันชักมันชวน มันปลิ้นมันปล้อน มันหลอกมันลวง ใอันดีกว่าใอันนี้ ใอันนี้ดีกว่าใอันนั้น ใอันนั้นยอดเยี่ยมกว่าใอันนี้ มันจะดึงไปเรื่อยๆ มันจะชวนไป มันจะชวนไป ไม่ไปกับมัน ไม่ไปกับมัน ยึดมัน ยึดมัน หลวงปู่มัน

เราฟังใจมาตลอดว่า ถ้ายึดมัน หลวงปู่มัน เพราะหลวงปู่มัน เวลาประพฤติปฏิบัติใหม่ๆ เวลา มันเรววนนะ เราก็อำนาจไปวัดป่าสุทธาวาส ไปดูพระธาตุของหลวงปู่มัน นี่พระอรหันต์ ไปดูที่พระธาตุนี้ ปลุกปลอบขวัญ ปลุกปลอบกำลังใจ ใจ ขวัญและกำลังใจ ทุกอย่างถ้ามันมีขวัญและมีกำลังใจ ทำสิ่งใด มันก็ทำด้วยความมั่นคง ไม่ลอกแลก ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง นี่พระอรหันต์

แล้วเวลาประพฤติปฏิบัติไป เวลาหลวงตาท่านพูดถึงมีผู้ที่ศรัทธาในกรรมฐานนะ ไปหาหลวงตา ไปทำบุญกับหลวงตา บอกว่าศรัทธามาก พระกรรมฐานสายหลวงปู่มันนี่ศรัทธามาก

หลวงตาท่านบอกว่า เราเชื่อว่าในบรรดาลูกศิษย์กรรมฐานของสายหลวงปู่มันมีทั้งดีและชั่ว มีทั้งดีและเลว ดีก็มี เลวก็มี ในสังคมทุกสังคมมีคนดีและคนเลว ไม่ใช่เราจะหวั่นไหวว่าของเราจะดีไปหมด ไม่ใช่หุรอก แต่เฉพาะตัวหลวงปู่มัน เฉพาะตัวหลวงปู่มัน เพราะตัวของท่าน ท่านทำคุณงามความดีของท่าน แต่ผู้ที่สืบทอดมาๆ เลวทรามก็เยอะ แต่ดีก็เยอะ เราเลือกเอา นี่ไง ถึงบอกให้มีสติมีปัญญาใน ที่ ย้ำๆ นี่ให้มีสติปัญญา ต้องมีสตินะ

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนอนุปปทิกกา ให้ผู้ที่เป็นปุถุชนทั่วไปให้รู้จักเสียดละทาน ให้รู้จักทำทาน การทำทานมีพรหมมีพวกนะ การทำทาน การเสียดละเพื่อประโยชน์ เราจะมีพรหมมีพวก เราจะมีบารมีธรรมขึ้นมา ถ้ามีสติมีปัญญามันพอใจที่จะทำนะ ถ้ามันไม่มีสติปัญญา โอ๊ย! หา

มาเกือบตาย ให้ทำไม ของฉัน จะให้ แต่ไปซ่อนไว้ก่อน ในพระไตรปิฎกมีเยอะ โอ้วพวกเศรษฐีชั้นหนึ่งนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปทรมานทั้งนั้นนะ

นี่พูดถึงสิ่งที่อนุปูปพิกถา เวลาพระพุทธเจ้าสอน สอนอย่างนั้นก่อน สอนให้รู้จักเสียสละทาน แล้วพอมีทานแล้ว เวลาจิตใจเขาสมควรแก่การงานแล้ว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงเทศน์เรื่อง อริยสังขะ อริยสัจ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค

เวลาเราบอกเราก็อยากได้ทรัพย์สมบัติ อยากได้ทรัพย์ดีๆ อยากได้ทรัพย์ที่เป็นความจริง ถ้าอยากได้ทรัพย์ที่เป็นความจริง คุณสิ เวลาเราหุลนะ นางพิมพาให้ไปขอสมบัติๆ ถ้าขอสมบัติก็อยากจะได้ เป็นกษัตริย์

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพิจารณาเลย ถ้าสมบัติอย่างนี้สมบัติในการครองประเทศ ก็เลยให้บวชเสีย ให้บวชเป็นฌรณุนนะ บอกรออยากได้สมบัติแท้ใจ อยากให้สมบัติแท้พระราहुล ให้พระราहुลบวชฌรณเสีย อยากให้อริยทรัพย์ อยากให้สมบัติภายใน อยากให้มีสติ อยากให้มีปัญญา อยากให้พ้นจากทุกข์ ไม่ต้องแบกทุกข์อยู่นั้น

พระเจ้าสุทโธทนะเห็นนะ โอ้อโฮ! เจ็บช้ำน้ำใจมาก เสียชนะ เสียเจ้าชายสิทธัตถะไป อยากให้เป็นจักรพรรดิ ก็หนีไปบวชเสีย หวังว่าสามฌรณราहुลจะได้เป็นกษัตริย์ต่อไป ก็เอาไปบวชอีก ถึงได้มาขอพรไฉว่าต่อไปนี้ถ้าใครจะบวชต้องขออนุญาตพ่อแม่ก่อน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตั้งเป็นวินัยมาว่า ผู้ที่จะบวชต้องขออนุญาต ขอพ่อแม่ก่อนเพื่อไม่ให้พ่อแม่เจ็บช้ำน้ำใจจนเกินไป

แต่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้ว เอาสามฌรณราहुลแล้ว แล้วไปเทศน์ว่าการจนได้พระเจ้าสุทโธทนะเป็นพระอรหันต์ ที่พระเจ้าสุทโธทนะเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา บุญกุศลอันนั้นนะ บุญกุศลที่ท่านได้เป็นพระอรหันต์นะ นี่ไง ของขวัญๆ สติ สมาธิของขวัญๆ เป็นประโยชน์ ได้ถึงเป็นพระอรหันต์ ไปโปรดพระมารดาก็ได้เป็นพระโสดาบัน เป็นพระอรหันต์ขึ้นมาทั้งหมด เวลาทำขึ้นมา ทรัพย์สมบัติอันนี้ไง

ขอให้เรามีสติมีปัญหา ถ้าทรัพย์ทางโลกเราก็แสวงหา คนเราเกิดมานะ เวลาคนเกิดมามันต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัย ชีวิตนี้มันต้องอาศัยปัจจัย ต้องดำรงชีพ เราก็แสวงหาของเรา แต่เราแสวงหาด้วยสติด้วยปัญญาไง อะไรที่มันผิดชอบชั่วดี เราพิจารณาของเรา แก่ใจของเรา

ถ้ามีความจำเป็น จำเป็นก็เฉพาะตรงนั้น ถ้าจำเป็นผ่านไปแล้วก็วาง ไม่ใช่มันจะจำเป็นตลอดไป ถ้าจำเป็น จำเป็นก็คือจำเป็น จำเป็นแล้วมันก็ต้องผ่านตรงนั้นไป ถ้ามันรักษาสິงนี้ได้ รักษาของเรา นี่รักษาสมบัติทางโลกนะ รักษาสมบัติรักษาแก่ชีวิตนะ

ฉะนั้น เวลาครูบาอาจารย์ เราซึ่งหลวงปู่มั่น ซึ่งหลวงตาเพราะอะไร เพราะท่านปฏิบัติจริง คำว่า “ปฏิบัติจริง” นะ เวลาจะต่อสู้กับกิเลสในหัวใจ มันล่อมันหลอก มันพลิกมันแพลง มันปลิ้นมันปล้อน แล้วเราต้องสู้มัน ทนมัน ต้องอดนอนผ่อนอาหาร มันเป็นเรื่องจริงจัง เรื่องทำให้ได้จริงขึ้นมา ทำได้จริง เห็นไหม

ฉะนั้น เราบอกว่า “ปัจจัยเครื่องอาศัย เราก็ทุกข์เราก็ยากอยู่แล้ว พระก็พูดได้ทั้งนั้นนะ เพราะไม่เคยทำอะไรเลย ไม่ทำอะไรเลย”

เรารักษาคือวัตร บิณฑบาตมา ๘ กิโลเมตร จริงๆ เราบิณฑบาตกลับมาแล้วเราฉันเฉพาะบาตรของเรา เราไม่ต้องมาอยู่กับโยม สบายมาก สิทธิของเรา เราได้ทำแล้ว แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากวินัยไว้กับบริษัท ๔ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา เราต้องอยู่ร่วมกัน เราแยกจากกันไม่ได้ พระพุทธเจ้าฝากศาสนาไว้กับเรา ฝากศาสนาไว้กับเรา แล้วเราพยายามของเราไง ทำของเราๆ ให้มันเป็นความจริงของเราขึ้นมา

หัวใจนี้พยายามขวนขวาย มันมีค่าไง มันมีค่ามาก เราไม่ใช่มีค่าหนึ่ง “โอ๊ย! โยมมาเยอะแยะเลย หนูดีมากอย่างนั้น”...ไม่ใช่

โยมมาแล้วในหัวใจของโยมทุกข์ยากหรือเปล่า มาแล้วในใจมันมาเพื่ออะไร หัวใจดวงนี้นะ หัวใจดวงนี้นะ หัวใจดวงที่มันรับอยู่นั้นนะ ศาสนาสอนลงที่นี้ไง ถ้าสอนลงที่นี้ ครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นธรรมๆ นะ ท่านเห็นน้ำใจของคน เห็นน้ำใจของคน นี่ไง มันจะเข้าเรื่องอริยทรัพย์ เราบทอทรัพย์ภายนอกก็เป็นเรื่องหนึ่งนะ อริยทรัพย์มันจะเกิดขึ้นนะ กุปปธรรม อกุปปธรรม

อุปปสรรณ สัพเพ ธมมา อนตฺตา มันเป็นความจริง ข้อเท็จจริงแน่นอนอยู่แล้ว แล้วอุปป
สรรณละ ธรรมะที่คงที่ตายตัวที่มันพ้นจากความเป็นอนัตตา พ้นจากความแปรปรวนที่มันเป็น
ความจริงนะ เห็นไหม ทรัพย์สมบัติอันนั้นนะ สมบัติอันนั้นมันหาที่ไหนไม่ได้ แล้วสิ่งที่จะ
สัมผัสได้ รู้จักมันได้ก็คือความรู้สึกเท่านั้น คือหัวใจเท่านั้น หัวใจเท่านั้นที่จะสัมผัสอันนี้ได้ แล้ว
หัวใจมันอยู่ที่ไหนละ

หัวใจมันอยู่กลางหาวอกเรานี้ไง ที่มองไม่เห็นเลย เห็นแต่โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อม
ยศ เห็นแต่ธรรมะประจำโลก โลกธรรม ๘ คือธรรมะเก่าแก่ จะมีพระพุทธศาสนา ไม่มี
พระพุทธศาสนา มันก็เป็นของมันอยู่อย่างนี้มาแต่ไหนแต่ไร แล้วมันก็จะเป็นอย่างนี้ตลอดไป แต่อย่า
มันลึกซึ้งกว่านั้น

สิ่งนี้มันเป็นสมบัติประจำโลกใจ แต่ถ้าจิตเรา เราฝึกหัดของเรา ทำบุญกุศลแล้วศึกษาธรรมะ
ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศึกษาแล้วหัดประพฤติปฏิบัติ ถ้ามีสตินะ ค่อยๆ ยังคิดไปเรื่อยๆ
มันจะเห็นไปเรื่อยๆ อ้อ! อ้อ! เลยนะ เออวะ! ข้างนอกไม่จำเป็นเลยนะ นี่เวลาจิตสงบนะ

เราฟังข่าวแล้วเศร้า พวกเศรษฐกิจเวลาเขาทำของเขา เวลาเขาป่วยไข้ขึ้นมา เขาไปนอนมองไฟ
ผ่าตัด เขามองแล้วเขาเสียใจ เขาบอกว่าเขาผิดหวังมาแล้ว ผิดพลาดเพราะพยายามแสวงหาปัจจัย
ภายนอก แล้วความสุขในครอบครัวเราละ ความสุขระหว่างหัวใจ ภรรยา ลูกๆ เราชวนขวยแต่เรื่อง
ข้างนอก สุดท้ายเวลามันเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมาไปมองไอ้ไฟเพดานนะ ไปมองตรงนั้นแล้วก็คิดได้ แต่คิด
ได้ตอนนั้นก็แค่คิดได้ไง

นี่พูดถึงนะ เวลาถ้ามันขาดสติ พยายามชวนขวยเยอะมาก ้วยทำงานนี้ ต้องทำงานๆ เราต้อง
มันลงในชีวิต พอวัยนี้ผ่านไปนะ ถ้ามันประสบความสำเร็จมันก็พอมีความสุข แต่ถ้ามันมีอะไรขาดตก
บกพร่องนะ เวลาเราผ่านไปแล้วเราจะไปแก้ไขอย่างไร เพราะมันฝังใจกันไปไง ฝังใจกันไป

สุดท้ายแล้วเราต้องบอกว่าขอภัยต่อกันนะ วันปีใหม่มีสิ่งใดที่บาดหมางน้ำใจต่อกัน ให้ขอ
อภัยต่อกัน สิ่งที่เราขอ เราย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร เราไม่จองเวรจองกรรมต่อใคร เราก็ไม่จองเวรจอง
กรรมต่อใคร

แต่สำหรับเราละ ความดีที่ยิ่งกว่านี้ยังมีอยู่ไ้ ความดีของโยมมาวัดมาเป็นความดี
ทั้งนั้นละ แต่ความดีที่ดียิ่งไปกว่านั้น เห็นไหม กติกา วินัย สิ่งข้อบังคับ มันมีของมันนะ แล้วถ้า
ทำได้มันจะพัฒนาขึ้นไป ความดีที่ดียิ่งไปกว่านี้ไ้

นี่โยมบอกว่า “มาวัดก็ดีแล้ว หลวงพ่อต้องเอาใจสิ โอ้เสียหน่อยหนึ่ง”

แต่ความดีที่ดียิ่งกว่านี้ละ ดีที่มันดีแท้ละ ดีที่มันดีอยู่ภายในละ

ถ้าใจมันศึกษา มันพัฒนาขึ้นไปนะ โอ้โฮ! ร้องโอ้โฮๆ เลยนะ ร้องโอ้โฮๆ เลย แต่กว่าคนจะรู้
ไ้ เพราะธรรมชาติของกิเลสมันเป็นแบบนี้ ถ้ากิเลสเป็นแบบนี้มันเป็นผลของวิญญะ มันเป็นผลของหัวใจ
เพราะมันจะมีเวียนว่ายตายเกิดในวิญญะอยู่อย่างนี้ มันจะเป็นของมันไป

ให้พร ถ้าพรปีใหม่ ขอให้มีความสุขขอให้มปัญญา แล้วหมั่นฝึกหัดนะ อย่าไปเก็บ ลับมันให้แว
วาว ลับมัน สติปัญญาของเราลบบมันบ่อยๆ เก็บไว้แล้วมันจะเกิดขึ้นนิมแล้วจะไ้ไม่ได้ สติปัญญา
ฝึกหัดมัน ใ้บ่อยๆ มันจะแหววว มันจะเป็นประโยชน์กับเรา เป็นประโยชน์กับชีวิตไ้ นี่ให้พรปีใหม่
นะ เอวัง